

man så nu diskuterer, at det er komplet uansvarligt. Altså, det hænger simpelt hen ikke sammen.

Jeg vil gerne sige, at det godt nok er mange år siden, hr. Ole Sohn repræsenterede Kommunisterne i Horsens Byråd, men økonomisk ansvarlighed er der heller ikke meget af i det oplæg, som er kommet fra SF, og i den holdning, som lægges for dagen i det her tilfælde. Vi skal ikke længere tilbage end til den 22. februar, hvor selv samme SF var hernede i salen med fire beslutningsforslag om skolepolitik, som over en 10-årig planperiode ville have betydet ekstra udgifter for staten på 39,9 mia. kr., og det endda uden fremskrivning.

Så jeg vil gerne spørge ordføreren med hensyn til det der med økonomisk ansvarlighed: Hvordan går det med det i SF?

Kl. 13:57

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:57

Ole Sohn (SF):

Jeg vil igen anbefale hr. Hans Kristian Skibby at gå ind på SF's hjemmeside sf.dk. Der ligger vores finanslovsforslag, og der ligger faktisk også noget om finansieringen af de folkeskoleforslag, vi har fremsat i Folketinget – de er fuldt finansieret. Og når det hele er finansieret, hvad er der så på bundlinjen? Der er 4 mia. kr. ekstra til statskassen for at undgå overophedning. Det er sådan set rimelig logik. Det er jo et udtryk for økonomisk ansvarlighed, men det er også udtryk for, at vi ønsker at bruge midlerne anderledes end Dansk Folkeparti. Vi vil faktisk meget gerne have en bedre folkeskole med bedre lokaler, bedre undervisningsmuligheder. Det er en anden form for prioritering.

Vi synes ikke, det er rimeligt at bruge penge til skattelettelser til de bedst stillede, når vi har store huller i folkeskolen, der skal løftes. Det er bare et udtryk for, hvordan vi ser forskelligt på det. Dansk Folkeparti har deres ønske om skattelettelser til de bedst stillede, vi har vores ønske om en bedre folkeskole. Det er politik.

Kl. 13:58

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er hr. Lars Barfoed.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Der er mange grunde til, at vi i Det Konservative Folkeparti er meget tilfredse med den finanslovsaftale, som er indgået, og dermed med den finanslov for 2008, som vi snart skal vedtage.

Jeg vil benytte lejligheden til at fremhæve bare ni af de gode grunde til, at vi er glade for finanslovaftalen.

For det første er der jo tale om ganske betydelige fremskridt på sundhedsområdet, og jeg skal bare nævne nogle af dem her.

Vi forbedrer forhandlingsforløbet for patienter med livstruende hjertesygdomme, der bliver indført livmoderhalskræftvaccine, ligesom der er afsat penge til meningitisvaccine i børnevaccinationsprogrammet. Fremover vil vi screene donorblod for at undgå smitte med leverbetændelse og hiv.

Over de kommende år bliver der desuden investeret kraftigt i at udvikle et bedre behandlingsforløb for patienter med kroniske sygdomme og i at gennemføre de aftalte fælles standarder for kvaliteten i sundhedsvæsenet.

Så er der også afsat midler til fremover at sikre, at indlagte patienter og patienter med længevarende behandlingsforløb får tilknyttet én fast kontaktperson. I det hele taget er der i de senere år sket ganske betydelige investeringer og forbedringer i vores sundhedssektor.

Samlet set bruger vi nu 21 mia. kr. mere på sundhed og sygehuse og plejehjem, end vi gjorde for ganske få år siden, altså i 2001.

Desværre er det jo netop i dag dagen, hvor arbejdskonflikten på det offentlige sundhedsområde starter, og det vil naturligvis for en tid overskygge de forbedringer, vi er i gang med at foretage på området, men det hører nu engang med i det arbejdsmarkedssystem, vi har i Danmark, og som vi er glade for på trods af de problemer, det også kan medføre, når parterne ikke kan enes.

Den anden af de ni gode grunde er, at vi forbedrer kvaliteten i daginstitutionerne dels ved at sætte en stopper for løsevne lukkedage, dels ved at sikre forældrebetalt sund mad i alle børnehaver og vuggestuer. Sund mad i daginstitutioner er både god sundhedspolitik og god familiepolitik. Men vi understreger forældreansvaret ved at fastholde, at det er forældrene, der skal betale for maden, bortset fra de forældre, som ikke kan; så bliver der nogle særlige ordninger.